

ÚSMIEV

Január 2013

TURNAJ VO VYBIJANEJ

ROZHOVOR S MATEJEM

MIKULÁŠ

HUMAN BODY

ŠPORT

OBSAH:

<i>Editoriál</i>	3
<i>Jazykové okienko</i>	4 - 5
<i>Módny rubríček</i>	6
<i>Veľký módny test!</i>	7
<i>Náš tip na</i>	8 - 9
<i>Šport</i>	10
<i>Poézia skákavého pera</i>	11
<i>Na slovíčko s Mgr.Petrom Filínom</i>	12 - 13
<i>Vtipné okienko</i>	14
<i>The human body exhibition</i>	15
<i>Hry osudu - Príbeh na pokračovanie</i>	16
<i>Celoročná súťaž</i>	17
<i>Svätý Mikuláš prišiel k nám zas</i>	18
<i>Olympiády a Turnaj vo vybíjanej</i>	19

EDITORIÁL - JANUÁR

Prežili sme! Tak toto je nielen moje konštatovanie a radosť, že sme nemuseli sledovať príchod mimozemšťanov a hlavne vystúpenie Dana Nekonečného, ako bolo uvádzané v oficiálnom programe konca sveta, ale aj austrálsky status na sociálnej sieti, ktorý oznámil svetu, že všetka hrozba si to rozmyslela a my si ešte požíjeme. (:

Takže Vianoce sú už pomaly za nami a aj napriek obchodným reťazcom a operátorom, ktorí už od októbra pripomínali najväčšie zľavy a najvýhodnejšie ponuky na všetky možné aj nemožné výrobky a s radosťou práve na to využívali tie najkrajšie sviatky v roku, som ich pravý význam pocítila iba chvíľkovo. V snoch a rozprávkach bývajú Vianoce plné snehu, pohody a pokoja. U nás boli Vianoce plné stresu, nervov a neustáleho upratovania.

Ako správna žena som si začala darčeky hromadiť už začiatkom decembra, aby som sa vyhla tlačeniciam v obchodoch a „nerváčením“ nad vecami, ktoré sa mi deň pred Vianocami nepodarili zohnať. Vždy sa tomu snažím vyhnúť, no nikdy sa mi to nepodarí. Inak tomu nebolo ani tento rok, kedy moje plány prekazila mama a vyšikovala ma na nútené nákupy s cieľom vyhnúť sa im. Jej plán vyšiel perfektne a ja som sa po štyroch hodinách vrátila domov skrehnutá na kosť. Inak tomu nebolo ani na Štedrý deň, ktorý pripomínal v našom dome skôr Deň otvorených dverí a mama opäť zúfala nad nízkym počtom vianočného pečiva (žeby dva kartóny zákuskov bolo málo?) Pestrý a veselý deň plný skvelej nálady a hlavne pohody však ešte nekončil. Náladu najskôr rozvírila rozlúpená tácka a najmä rozdrvené oblátky (skončili v ceste môjmu bratovi a prekazili všetky zvyšok nádeje v pokojnú večeru) a po zabehnutej kosti z kapra (som za to, aby sa na večeru podávalo niečo iné, chutné a zároveň bez kostí – čo takto pizza?) a nevhodných darčekom (no uznajte, kupón na umytie auta pre človeka, ktorý ani nemá vodičák) sme si mysleli, že trapasom a nehodám je v ten večer koniec. Bohužiaľ, nebol. Ukončila to až sviečka z vianočného svietnika, ktorá už asi nevládala zniesť nápor takej úžasnej vianočnej atmosféry, prevrhla sa a podpálila obrus. Takže požiarňa efektná vsuvka ukončila pokojný a milý sviatočný večer. (:

Späť však k našej škole, s ktorou sme sa rozlúčili už vo štvrtok 20. decembra vďaka pani riaditeľke, ktorá nám veľkoryso zabezpečila dlhšie prázdniny udelením riaditeľského voľna na koniec sveta. (: Po turnaji vo vybíjanej, ktorého priebeh nájdete v tomto čísle a programe, ktorý si pripravili naše prváčky a príhovoroch sme sa mohli s radosťou vrhnúť na viac ako dvojtýždňový odpočinok, aby sme opäť v novom roku prekvitali múdrosťou a hlavne zaujatosťou na vyučovaní.

V decembri sme však ešte stihli absolvovať Mikulášsky večierok, ktorý všetko odštartoval a dal najavo všetkým že Vianoce sa už nezadržateľne blížia. Všetci sme už mysleli na blížiace sa sviatky a všetko (vrátane uzávierky – ako inak) sme si nechávali na poslednú chvíľu. S blížiacim sa vianočným obdobím však nezaspali učitelia, ktorí organizovali rôzne výlety a exkurzie (Vianočná Viedeň, Human Body), ale aj testovali vedomosti a zručnosti študentov rôznymi olympiádami (Anglická, Nemecká, Slovenského jazyka, Ľudských práv), ktoré mali konanie práve v Decembri. Všetko a ešte viac sa dozviete v aktuálnom čísle Úsmevu. (:

No a ja mám opäť nos strčený v knihách, tentoraz však nie v školských, ale tých najnovších bestselleroch od slovenských autorov a teplúčku svojej postele odpočítavam hodiny do Nového roka. (: Verím, že bude šťastný, úspešný a plodný aj v našom časopise, ktorý do Nového roka vstúpi s vysokými ambíciami. Rovnako všetci v redakcii prajeme všetkým čitateľom veľa šťastný nový rok, plný krásnych chvíľ strávených v tej najlepšej spoločnosti, v spoločnosti nášho ÚSMEV-u. (:

Liebe Diana

Entschuldige, dass ich so spät schreibe, aber wir hatten eine Menge Prüfungen in der Schule, die zum Glück ziemlich gut gelaufen sind und ich habe nicht Geschenke für meine Familie gekauft. Wann wir nach London gehen, weiss ich noch nicht, aber ich werde dir bescheid geben. Ich bin sehr glücklich, dass ich dich bald treffe. Wie ist das Wetter in London? Hier schneit es und überall spielen Weihnachtslieder. Morgen will ich mit meiner Mutter ein paar Kuchen backen und mit meinem Vater werde ich den Weihnachtsbaum schmücken. Schon länger habe ich Geld gespart. Meiner Mutter habe ich Parfüm gekauft und Papa ein Hemd, das er im Laden gesehen hat und es hat ihm sehr gefallen. Ich wollte ein paar Klamotten und ein Buch, ich habe keine begehrte Geschenke. Am Heiligabend werden wir Fisch als üblich, und einige Obst essen. Auf das neue Jahr, möchte ich auch in der Stadt mit meine Freundinnen sein, und die Sekunden zählen. Die eine Woche vergeht dann schnell, und bald können wir wieder in die Schule gehen. Sicher hast du über das Ende der Welt gehört. Was denkst du? Ich denke, es ist wirklich gutes Märchen. Schreibe mir, wie du die Weihnachten verbracht hast, was du bekommen hast und wie du das neue Jahr verbracht hast.

Schöne Grüsse
Katka

die Weihnachtslieder- vianočné piesne;
der Weihnachtsbaum- vianočný stromček;
schmücken- zdobiť;
länger- dlhšie;
die Klamotten- kusy oblečenia;
die begehrte Geschenke- vytúžené/vysnené darčeky;
der Heiligabend- štedrý večer

Monča
Mat'o

Dear Diana

I'm sorry I'm late but we had lots of tests at school. Fortunately, I've got them all. And I didn't even have Christmas presents for my family as well. I don't know exactly when we are coming to London but I'll let you know. I'm really looking forward to our meeting. What's the weather in London? It's snowing now in my town, everything is Christmas decorated and you can hear Christmas songs from everywhere. I'm going to bake some Christmas cakes with my mom and I would like to decorate a Christmas tree with my father. Long time ago I spent some money. I bought a perfume for my mother and a shirt for my father which he saw in the shop and he liked it. I want some clothes and some books, I don't want anything special this year. On the Christmas Eve we are going to eat a fish and some fruit. When we finally say goodbye to year 2012 I would like to be in the town with my friends and count the last ten seconds of the old year. Then I can gradually study and read for my comeback to school. I think you have definitely heard about the end of the world. What do you think about that? I think it's weird. How did you spend your Christmas holiday and New Year? Please, write me something about your Christmas presents.

With love
Katka

Anita

Maťo

fortunately- našťastie
exactly- presne
bake- piecť
christmas eve- štedrý deň
looking forward – tešiť sa na
finally- konečne
count- počítať

Módny rubriček

Idete na večierok či párty a neviete čo na seba , aby ste všetkých oslnili ? Tak tu máte návod , aby ste urobili dojem. :)

Ako sa obliecť na večierok :

Na večierok sa najviac hodia šaty . Mali by byť maximálne po kolená , dlhšie sa moc na večierok nehodia . Strih šiat môže byť akýkoľvek . Rukávy by nemali byť dlhé , pretože by vám bolo moc teplo . Tu máte pár návrhov:

Môžete skombinovať krásnu sukňu a k nej nejakú elegantnú blúzku .

Šaty by mali ladiť nielen s topánkami ale aj s odtieňom vašej pleti. K bledšej pleti sa hodí slabo ružová , modrá. K tmavším odtieňom pleti sa hodí žltá či červená.

K šatám si zoberte aj bolero alebo nejaký svetrík , ale nezabudnite na to , aby sa vám hodil k šatám či k topánkam .

Ako sa obuť na večierok:

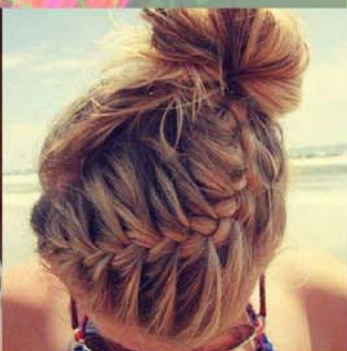
Na večierok si dajte topánky , ktoré vám ladia k šatám alebo ku kabelke . Nemusia byť na vysokom opätku , hlavne nech sú pohodlné .

Ako si upraviť vlasy na večierok:

Vlasy si môžete nechať len tak pohodené alebo si urobiť len jednoduchý účes .

Tu je pár návrhov :

Módny test

Aké oblečenie je to tvoje? Aký typ si? Urob si test a zisti to !

1. Ako mávaš upravené vlasy ?

- a) Najradšej nosím vlasy vypnuté do vrkoča.
- b) Vlasy nosím väčšinou rozpustené ale niekedy si spravím aj komplikovanejší účes.
- c) Každý deň nosím vlasy upravené inak, ranná úprava mi trvá minimálne 10 minút.

2. Lakuješ si nechty ?

- a) Nie.
- b) Občas.
- c) Neodídem z domu bez nenalakovaných nechtov.

3. Aké tričká nosíš ?

- a) Je mi jedno čo mám na sebe.
- b) Obyčajné občas si dám aj blúzku či košeľu.
- c) Výlučne len značkové tričká, ktoré mi musia ladiť so zvyškom vecí, ktoré mám na sebe.

4. Aké nohavice nosíš ?

- a) Rifle.
- b) Rifle ale zvyknem si dať aj niečo iné.
- c) Nohavice? Tie ja moc nemusím, nosím ich iba keď je zima a to musia byť skutočne nádherné.

5. Maľuješ sa ?

- a) Nie.
- b) Ako kedy.
- c) Áno.

6. Aké topánky nosíš ?

- a) Botasky, tenisky.
- b) Tenisky, botasky občas si dám aj niečo na vyššom opätku.
- c) Len topánky na opätku.

7. Aký druh tašky nosíš do školy ?

- a) Ruksak.
- b) Ruksak alebo tašku cez plece.
- c) Výlučne len kabelku.

Vyhodnotenie:

Najviac odpovedí A

Si športový typ. Nemáš rada dievčenské večierky, maľovanie sa , nakupovanie s kamarátkami . Máš rada šport. Tvoje oblečenie je obyčajné. Nenosiš náušnice a ani nič trblietavé. Občas by ti nezaškodilo namaľovať sa či si na seba dať niečo pekné .

Najviac odpovedí B

Si typ obyčajného dievčaťa. Nosíš to čo sa ti páči a nemusí to byť značkové. Keď sa ti nechce tak sa nenamaľuješ ale občas si rada dáš aj lesk na pery či náušnice alebo si na vlasoch vyčaruješ účes, ktorý ti všetci závidia .

Najviac odpovedí C

Si niečo ako módna ikona školy. Je pre teba katastrofou, ak si nenamaľovaná a nemáš účes ako americká herečka. Ráno musíš vstávať skorej , aby si sa stihla upraviť . Niekedy by ti nezaškodilo nenamaľovať sa či nemať len a len značkové oblečenie .

Náš tip na...

Aj tebe sa občas stane, že máš nutkanie robiť čokoľvek, ale ani za svet ťa nemôže napadnúť čo by to malo byť? Chcel by si si pozrieť skvelý film, ale myslíš si, že všetky kvalitné filmy si už videl? Chceš oslniť jednoduchým, no chutným jedlom? Omrzelo ťa počúvať stále dookola tú istú hudbu, alebo by si rád čítal knihu, len nevieš akú? Časopis Úsmev ti dá skvelý tip na všetko.

...filmový trháč:

ZELENÁ MÍĽA

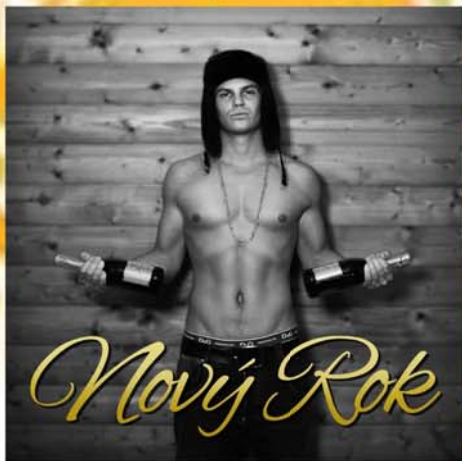
USA 1999
188 min
Drama / Mysteriózní / Krimi

Filmový trháč Zelená míľa má na svedomí režisér Frank Darabont. Vznikol podľa rovnomennej novely Stephana Kinga. Do hlavných úloh boli obsadený špičkový herci ako Tom Hanks, David Morse a Michael Clarke Duncan. Film si získal mnohých priaznivcov (csfd.cz - 93% 4.najlepší a 6.najobľúbenejší film) a štyri nominácie na Oscara. Je nabitý emóciami. Človek sa pri ňom dokáže z chuti zasmiať a vzápätí na to plakať dojatím. Dej začína v domove dôchodcov, kde žije

Paul Edgecombe. Ako každý deň sa pozerá na televíziu, keď niekto prepne kanál a on zrazu pozerá film, ktorý mu pripomenie jeho šesťdesiat rokov starú minulosť. Slzy mu stekajú po tvári. Jeho priateľka ho odvedie von a on jej začne rozprávať svoj príbeh z väznice, kde strážil väzňov odsúdených na smrť...

...tri songy:

RAKBY
Nový rok

Mladý raper opäť ukázal svoj talent a predstavil svoj nový singel Nový rok!

ZOČI VOČI
Stratený

Zoči Voči je slovenská rocková hudobná skupina z Nitry, ktorá vo svojej tvorbe vychádza z hudobných žánrov akými sú metalcore, punk, rock a hardcore. Časom túto zmes štýlov obohatili o prvky z popu.

RYTMUS
Daj mi ešte jednu šancu

Romantické vyznanie od kráľa hip-hopu, Rytmusa. Týmto songom všetkým dokázal, že vie nielen reparať, ale aj spevať.

...zaujímavú knižku:

PROJEKT ŠŤASTIA

Ak sa aj ty často zamýšľaš nad tým, ako správne uchopiť šťastie do rúk a viac ho nepustiť, potom je knižka Projekt šťastia od Gretchen Rubinovej pre teba to pravé. Mladá americká autorka Gretchen Rubinová sa jedného dňa cestou v autobuse začala zamýšľať nad svojim šťastím. Aj keď má všetko, po čom v živote túžila, nie je každý jej deň ružový. Rozhodla sa, že by mala zmeniť svoj pohľad na svet a viac sa tešiť z maličkostí. A tak si vypracovala plán, v ktorom sa pokúsi otestovať staré pravdy, povery ale aj vedecké fakty o šťastí. Od 1.januára si jeden celý rok zaznamenávala poznatky o tom, ako sa jej v projekte šťastia darilo a o svoje skúsenosti sa podelila s miliónmi čitateľov vo svojom úspešnom bestselleri Projekt šťastia.

...perfektnú zábavu:

KARAOKE

Či už vieš spievať alebo nie, či si doma sám alebo máš byť plný priateľov, s karaoke zaručene vždy zažiješ chvíle plné zábavy. Stačí kliknúť na internet a môžeš si vybrať z nespočetného množstva piesní od starej klasiky až po najhorúcejšie novinky hip-hop alebo punk v angličtine alebo po slovensky. Je to len a len na tebe. Ak by si chcel do tejto zábavky zainvestovať, môžeš si kúpiť CD s pesničkami presne podľa svojho vkusu alebo mikrofón či šialené disko doplnky. A ak sa rozhodneš urobiť párty, s karaoke to bude jednoznačne to najlepšie, čo kedy tvoji priatelia zažili.

...skvelú pochúťku:

BANÁNOVÁ STRIEŠKA

Potrebujeme:

- 2 balíky marína keksov
- 2 balíky indián keksov
- 2 tvarohy
- 3 lyžice práškového cukru
- 2 - 3 banány
- Čokoláda na varenie
- 100g masla hera

Postup: Na alobal naukladáme kekсы do troch radov ako šachovnicu. V miske rozmiešame tvarohy s cukrom a polovicu vylejeme na stredný rad keksov. Ošúpeme banány a uložíme ich na vrstvu tvarohu. Nalejeme zvyšný tvaroh. Opatrne nadvihňeme krajné dva rady keksov tak, aby vytvorili strechu – trojuholník. Keď koláč drží v tomto tvare, odstránime z jeho bokov alobal. V hrnčeku nad parou rozpustíme nakrájanú heru a čokoládu nalámanú na kocky. Keď je čokoláda roztopená, nalejeme ju na koláč. Čokoládu necháme vychladnúť, a potom dáme koláč do chladničky stuhnúť asi na dve hodiny. Servírujeme s úsmevom.

Petra Vlhová – druhá Veronika Zuzulová?

Petra Vlhová je našou novou nádejou na lyžiarskych svahoch a zároveň aj vo svojich sedemnástich rokoch brilantnou slovenskou jazdkyňou vo všetkých lyžiarskych disciplínach. Na svet prišla 13. júna 1995 v Liptovskom Mikuláši.

Keďže sa Petra narodila do podtatranského údolia a rodine Vlhových boli naše veľhory vždy blízke, netrvalo dlho a ľúbeznosť v Tatrách našla aj Petra. A to najskôr turistikou, ktorú veľmi rada absolvovala s rodičmi už od útleho veku a problém jej nerobili aj výstupy ťažšieho kalibru – napríklad nebála sa ani samotného Lomnického štítu, kde sa vyšplhala už ako osemročná. Neskôr však začala inklinovať ku zimným športom a to rôznym. Keďže rodine Vlhovej je šport minimálne tak blízky ako turistika, nebolo pochyb, že mladá Petra na tom nebude inak. Vo svojom detstve vyskúšala všetko – od bobov cez korčule až po snowboard, ale nič jej neučarovalo tak, ako lyže na ktorých stála po prvýkrát už vo svojich troch rokoch. Vždy v zime, keď sa malá Petra dokončila školské povinnosti, sadla na známu zubačku a s lyžami v rukách mierila na zasnežené tatranské kopčeky, kde si svoju techniku neustále zdokonaľovala a svoje úsilie sa snažila premieňať na talent. Jej snaha nevyšla nazmar a niekoľkoročné drenie prinieslo svoje ovocie. Spomedzi všemožných lyžiarskych disciplín a techník u Petry napokon vyhral slalom, nakoľko, ako sama hovorí, ostatné štýly nemajú u nás vhodné podmienky na tréningy. Svojím dravým a zodpovedným prístupom ku tréningom a láske k lyžovaniu získala na lyžiarskej scéne meno a to hneď svojimi prvými pretekmi, ktoré vo svojich trinástich rokoch vyhrala a hravo ukázala konkurencii chrbát. Petra bola nováčik, ktorý mohol len prekvapiť. Ona neprekvapila, ona rovno vyrazila dych a celé osadenstvo Majstrovstiev Slovenska mládeže v lyžovaní ohúrila perfektným výkonom. A to rozhodne nebolo jej posledné slovo.

Petra si totiž získala skvelé svetové renomé hneď na svojom prvom svetovom podujatí, ktorým boli prestížne preteky Crans Montana junior kde sa Petra stala juniorskou majsterkou sveta v kategórii do 18 rokov.

Medzi najväčšie úspechy, ktoré Petra zatiaľ dosiahla, patria dve prvé miesta v kategórii starších žiačok v slovinskej Skofja Loke a talianskom Abetone, druhé miesto v rámci pretekov FIS v tej istej kategórii z kanadského Whistleru. V sezóne 2009/2010 sa Petra prezentovala ako víťazka Slovenského pohára v zjazde.

V januári 2012 sa v rakúskom Innsbrucku konali Zimné olympijské hry mládeže na ktorých sa Slovensko zúčastnilo ako rovnocenný súper všetkých „zimných„ krajín. Najväčšou nádejou na zisk vzácneho kovu bola práve Petra. Najviac sa prirodzene tešila na slalom, ktorý je jej srdco najbližší, ale potrápila sa aj so superkombináciou, ktorú išla v tejto sezóne prvýkrát. Svoju premiéru v superkombinácii však zvládla výborne a v silnej konkurencii sa umiestnila na skvelom štvrtom mieste. Petra sa však tešila a sústredila na slalom, kde po dvoch kolách nesklamala, jasne triumfovala a s veľkým náskokom preteky vyhrala.

Aj napriek takýmto úspechom vo svojom veku nestráca hlavu a trénuje naplno. Jej cieľom sú blížiac sa Zimné olympijské hry v Soči naplánované na rok 2014, kde by sa Petra veľmi rada pobila o najcennejšie kovy s tými najlepšimi. My jej v tom budeme držať palce a veriť, že vďaka Petre tento šport bude v podvedomí slovenskej verejnosti napredovať. :)

Ivka

Nový rok

Nový rok k nám prišiel,
tešíme sa všetci,
tešíme sa starší,
ale najmä deti.
O polnoci počuť buchot hravý,
v novom roku musíme byť zdraví.

Kikuš

Ahoj, zima

Pani zima prišla. To je jasné!
Malý Jožko si vytiahol sane krásne.
Katka zase snehuliaka stavia,
noštek z mrkvičky mu dáva.
Snehuliak z uhlíkov oči má,
pekné, čierne ako ja.
Maťo s Kubom iglu stavia,
tento rok je zima pravá.

Kikuš

Omyl

Stále sa mýlim.
blúdím, hľadám.
No tu správnu cestu
vôbec nenachádzam.
Vraj každý začiatok
musí mať aj koniec ,
ja vidím len bezodný
prázdny proces.
Snáď niečo sa mi podarí,
snáď všetko len tak nezmarím.
Možno nájdem správny smer,
a možno bude šťastný náš deň.
Keď slnko vyjde,
a nový deň príde,
nádej nás naplní,
snáď v krajšie dni.
Vtedy aj tú najväčšiu
tmu svetlo hviezd prežiarí,
a v tento moment spojíme chvíle v dni ...

Kika

Možno raz

Je umenie dať tieto sloáa na papier,
klamem v nich samu seba, premieňam slová na sen.
Čakám od života niečo iné,
niečo vzácne a také nevídané.
Možno to nájdem a
možno nie,
možno je to všetko len smiešne blúdenie.
Keď príde ten deň
a spomeniem si na každý jeden ukradnutý sen,
minútu, chvíľku, čas,
kvôli tebe zostalo len prázdno v nás.
Láska, ten naivný smiešny gýč,
niekedy je lepšie mlčať a nevravieť nič.
Nevtiahnuť sa do večného kruhu,
ktorý pohltí každú jednu silu.
Silu a nádaej v krajšie dni,
možno práve tento bude ten posledný.

Kika

Na slovíčko s...

Mgr. Petrom Filínom

Tento mesiac na naše zvedavé otázky ochotne odpovedal Mgr. Peter Filín. Na našej SŠOŠ začal učiť tento školský rok slovenský jazyk a literatúru a metodiku literárnej a jazykovej výchovy. Je skvelým triednym učiteľom I.B triedy a vedie pravopisný krúžok. Študoval na Pedagogickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici (aprobácia slovenský jazyk a literatúra - hudobná výchova) a momentálne sa snaží ukončiť si doktorát zo SJL na Fakulte humanitných vied UMB v BB.

Úsmev: Chceli ste byť učiteľkom už od malička? Je to váš splnený sen?

P. Filín: Myslím si, že ani veľmi nie. Skôr som mal také typické chlapčenské predstavy - športovec, smetiar, kombajnista, autobusár (po otcovi :-)) a podobne. Neskôr sa ma relatívne dlho držal sen stať sa vynálezcom alebo archeológom (samozrejme, že celosvetovo presláveným... :-)). Súviselo to zrejme s tým, že som veľmi rád čítal a viaceré prečítané príbehy som si vo svojej fantázii „zreálňoval“ a často sa stával ich hlavným hrdinom.

Úsmev: Keby ste neboli učiteľkom, čím by ste boli?

P. Filín: Ťažko povedať, ako sa by sa veci hypoteticky vyvinuli. Na gymnázium som ale nastupoval s túžbou stať sa právnikom, čo ma však celkom rýchlo prešlo... Viem však, čím by som na 100% nebol - lekárom! Veľmi obdivujem toto povolanie a ich prácu, no viem, že po prvej pitve na lekárskej fakulte by si kolegovia medicíny na mne okamžite mohli precvičiť aj prebúdzanie z bezvedomia... :-)) Naozaj by som to nezvládol! Ani dnes nemusím v TV rôzne dokumenty z operácií a podobne, zo zubára som mal traumy polovicu svojho života a doteraz sa v jeho kresle necítim dvakrát príjemne. Ako som už ale spomínal, o to viac si ich vážim. Keby však bolo keby, tak si viem sám seba predstaviť napríklad ako novinára, redaktora alebo kurátora v múzeu (história ma stále veľmi baví...), prípadne knihovníka alebo pracovníka v archíve.

Úsmev: Čo vás na tejto škole milo prekvapilo, upútalo?

P. Filín: Milo ma prekvapila najmä neformálnosť a priateľské vzťahy medzi kolegami a kolegyňami, ktoré prispievajú k dobrej pracovnej atmosfére.

Úsmev: Čo by ste na našej škole zmenili, keby to bolo vo vašej moci?

P. Filín: Vzhľadom na skutočnosť, že to

naozaj nie je v mojej kompetencii, k tejto otázke by som sa nechcel vyjadrovať. Budem teda diplomat - nič.

Úsmev: Myslíte si, že sa študenti zmenili od čias, keď ste študovali na SŠ vy?

P. Filín: Jednoznačne! Aj k lepšiemu, ale aj k horšiemu. Študenti sú zaujímavým zrkadlom spoločnosti a skutočne platí, že ako sa vyvíja spoločnosť, tak sa vyvíjajú aj študenti. A doba sa za posledných 15 rokov pohla neskutočne dopredu! Keď si predstavím len oblasť informatiky a výpočtovej techniky, tak je to až na neuverenie! Ako prvák na „gympli“ som sa učil na počítačoch, ktoré sú dnes exponátmi v múzeách, preferovaným textovým editorom bola T602-jka (ale pracovali sme už aj vo Worde) a programovacím jazykom Turbo Pascal. :-)) Prvé „Pentium“ pre študentov prišlo až polovici môjho prvého ročníka a na internet sme sa chodili pozerat' najprv do riaditeľne, až neskôr ho zaviedli na školské počítače, o sociálnych sieťach sme ani nechyrovali... pre dnešných študentov doslova doba kamenná. :-)) V súčasnosti majú študenti oveľa viac možností ako sme mali my pred pár rokmi. Nie vždy ich však dokážu využiť vo svoj prospech a často sa tieto možnosti pre nich stávajú skôr záťažou. Aby som bol presnejší, z viacerých možností si nie vždy vyberajú tú správnu a ani nevedia spoľahlivo určiť, ktorá je tá správna. Aby som ale nebol príliš kritický, v opačnom prípade vďaka svojim možnostiam študenti niekedy zvládnu oveľa viac ako my v ich pozícii. Samostatnou kapitolou je vedomostná úroveň terajších žiakov. Myslím si, že sa za posledných 10 rokov znížila. Nie vždy je to však chyba žiakov, dost' veľkú mieru zavinenia na tom majú aj deformačno-reformné zmeny v učive a v systéme ako takom na základných školách v tomto období. Čo však považujem za jednoznačné

negatívum dnešných študentov (väčšina, nie všetkých!), je ich nízka úroveň zdravej ctižiadostivosti, snahy byť lepším či najlepším (čo sa dnes v triedach považuje „kolektívom“ za vec hodnú výsmechu a ponižovania). Je dobré, ak študent nemá snahu dostať dobrú známku iba preto, že sa mu nechce vstať napríklad od Facebooku a na pár chvíľ sa učiť a je spokojný aj s priemerom? Je dobré, ak študent vie bez zaváhania vymenovať 10 rôznych dôvodov, prečo sa nepripravil na odpoveď/písomku, ale nevie súvislo povedať 3-4 vety na zadanú tému? A takto by sa dalo pokračovať aj ďalej... Nie, ja si nemyslím, že je to dobré a v poriadku! Sebavedomia majú dnešní študenti toľko, že by ho mohli rozdávať, len je veľká škoda, že viacerí z nich až časom prídu na to, že „hodnoty“, ktoré tak zanietene obhajujú, sú im v konečnom dôsledku na škodu.

Úsmev: Ktorá trieda je vaša najobľúbenejšia, v ktorej sa vám najlepšie učí?

P. Filín: Ak mám na otázku odpovedať ako triedny učiteľ, tak musím napísať len jedinú triedu - tú „moju“ I. B. :-)) Ak si však odmyslím tento „záväzok“, tak potom je to každá trieda, kde študenti pochopili, že učiteľ nie je ich triedny nepriateľ a je vždy na ich strane (aj keď to niekedy možno tak nevyzerá...), že učiteľ s nimi nebojuje a nemali by teda bojovať ani oni s ním, že učiteľ je ich partner v snahe stať sa lepším, vzdelanejším, vychovanejším a odborne pripraveným na budúce povolanie a na život.

Úsmev: Čo vás dokáže potešiť a čo naopak rozčúliť?

P. Filín: Potešiť ma vie mnoho maličkostí. Keď sa niečo podarí, keď sa na Vás človek úprimne usmeje, keď vás niekto pochváli a mnoho

d'alších. Znie to možno neveriteľne, ale poteší ma aj fakt, že niektorý z mojich žiakov dostane jednotku z „mojej“ písomky, alebo prejaví očividný záujem o informácie, ktoré sa mu snažím na hodinách sprostredkovať... A čo ma vie dokonale naštvat? Neúcta, drzosť a ľudská hlúposť prezentovaná ako genialita... :-)

Úsmev: Ktorú časť dňa máte najradšej?

P.Filín: Paradoxne tú, ktorú si väčšinou nepamätám - čiže noc. Fascinuje ma svojimi vlastnosťami - tajnosťou, úprimnosťou, pokojom, tichom a očistnou mocou. Človek bdejúci počas noci nielen, že môže nájsť samého seba, ale aj stihnúť veľa z toho, čo dovtedy nestíhal alebo zažiť to, o čom často iba sníva(l)... :-)

Úsmev: Ste workoholik?

P.Filín: Neviem, či som workoholik, ale viem, že nie som alkoholik. :-) Ale vážne, som skôr, ak sa to dá tak (trochu zveličene) povedať, „pedantný perfekcionista“, ktorý sa snaží všetky veci urobiť čo najlepšie, respektíve tak, aby bol s nimi sám spokojný. Niekedy mi síce trvá dlhší čas, kým sa podujmem veci urobiť, no keď sa do nich konečne pustím, potom som do práce doslova „zažraný“ a neskončím, kým nie je hotová podľa mojich predstáv...

Úsmev: Máte nejaký sen, ktorý by ste chceli uskutočniť?

P.Filín: Napísať knihu? Neviem, možno... :-) Skôr snívam o úplne normálnych a obyčajných veciach - o pokojnom rodinnom živote; o tom, mať zamestnanie, do ktorého sa ráno teším a ktoré ma vnútorne napína; mať vlastný domček s malou záhradkou (alebo vinohradom) a tak ďalej...niektoré moje sny sa už čiastočne alebo celkom splnili, na dosiahnutie iných si musím ešte počkať... :-)

Úsmev: Akým ste boli žiakom?

P.Filín: Na ZŠ typický „bifľoš“ a premiant triedy so samými jednotkami na druhom stupni (okrem prvého polroka v ôsmom ročníku a dvojky z matematiky), pretože na prvom stupni sa známkovalo písanie, z ktorého som mal vždy najlepšie dvojku. V mene školy som „vymetal“ všetky možné aj nemožné vedomostné súťaže a olympiády, no nikdy sa mi nepodarilo reprezentovať školu v športe, aj keď v šprintoch som bol celkom dobrý... :-) Na gymnáziu ma začali viac ako škola baviť mimoškolské aktivity, hlavne dychovky, v ktorých som v tých časoch

hrával, a tak som „spadol“ do priemeru, respektíve som sa pripravoval iba na predmety, ktoré ma bavili (áno, bola medzi nimi aj slovenčina :-)) a tie ostatné som „udržiaval“ na „dobrej“ úrovni. Dnes si hovorím, že to mohlo byť aj lepšie, ale čas už vrátiť nemôžem a nebudem teda plakať nad rozliatym mliekom.

Úsmev: Keby bol dnes posledný deň vášho života, čo by ste ľutovali?

P.Filín: Keďže koniec sveta máme úspešne za sebou, neviem, nakoľko je táto otázka hypotetická... :-) V každom prípade, ak by som mal pred sebou naozaj posledný deň, asi by mi bolo veľmi ľúto, že som počas svojho života niektorým ľuďom nedal dostatočne najavo, čo pre mňa znamenali a znamenajú a ako mi na nich záležalo/záleží a ako ich mám rád...

Úsmev: Aké vlastnosti sa vám páčia na ostatných?

P.Filín: Zmysel pre humor, ten v prvom rade. V češtine existuje príslovie, ktoré sa mi v tejto podobe veľmi páči - „S humorem jde všechno líp!“ Je to naozaj tak, a osobne si myslím, že človek, ktorý dokáže mať úprimný zmysel pre humor, nemôže byť zlý. Okrem toho si však na ľuďoch vážim tiež cieľavedomosť, zodpovednosť, ochotu pomôcť, úprimnosť a srdečnosť. Rovnako tak ma vie u ľudí oslovit' aj ich osobitosť, zvláštny esprit, ktorý z niektorých vyžaruje a umožňuje, že stretnutia s nimi sú, takpovediac nezabudnuteľné...

Úsmev: Aké je vaše životné motto?

P.Filín: „Konaj tak, aby maxima tvojej vôle mohla platiť zároveň ako princíp všeobecného zákonodarstva.“ (Immanuel KANT) - viem, že to znie takmer cudzojazyčne, ale vo voľnom „preklade“ to znamená, že každý človek má v sebe

zmysel pre morálku, vie svojim vlastným rozumom pochopiť, čo je dobré a podľa tohto poznania má svojou vôľou ovplyvňovať to, čo robí, akým spôsobom to robí a aký to má dopad na ostatných ľudí.

Úsmev: Čo najradšej robíte vo voľnom čase?

P.Filín: Relaxujem, takže stačí pozrieť trochu nižšie a je to jasné... :-) Pre istotu to ale napíšem aj sem. Ak mám voľný čas, rád ho strávim pri dobrej knihe, počúvajúc dobrú hudbu a ak sa mi nechce namáhať mozog, tak ho jednoducho „vypnem“ a pustím si niečo v telke...

Úsmev: Akú hudbu počúvate?

P.Filín: Dobrú hudbu... :-) Nie som veľmi na súčasnú populárnu a „rádióvu“ hudbu, aj keď aký-taký základný prehľad o nej mám. Ak si mám vybrať naozaj dobrú hudbu, tak moja prvá voľba je klasika, najlepšie z obdobia romantizmu (Dvořák, Bizet, Rimskij-Korsakov, Rachmaninov, Chopin...), ale podľa nálady to môže byť aj hudba starších alebo mladších období. Samostatnou kapitolou v mojom živote je môj vzťah k opere. Keďže už niekoľko rokov mám tu česť sa na javisku Štátnej opery v Banskej Bystrici ako člen zboru spolupodieľať na viacerých operných inscenáciách, je mi tento žáner veľmi blízky a kedykoľvek si ju rád vypočujem, na čele s maestrom Verdim. Rovnako tak mám rád aj dobrú dychovku (skôr inštrumentálne dychové orchestre), zborový spev (a capella), muzikály (klasické anglické alebo americké) alebo filmovú hudbu. Z populárnej hudby obľubujem hudbu 80. a 90. rokov, teda tú, na ktorej som „vyrastal“, no hlavne fenomenálneho Freddieho Mercuryho a jeho skupinu Queen.

10 NAJ...

Naj ročné obdobie: leto

Naj jedlo: nie som priberčivý, takže mi je to v podstate jedno, ale mám veľmi rád sladké :-)

Naj značka: Stoj, daj prednosť v jazde! :-)

Naj miesto: použijem známe klišé - všade tam, kde sa človek cíti dobre. :-) Ak by som si ale mal predsa len vybrať konkrétne miesto, tak by ním bolo mesto všetkých miest Rím. Navštívil som ho už síce viackrát, no stále túžim prežiť si atmosféru a históriu tohto mesta nie ako turista, ale ako jeho „obyvateľ“ počas niekoľkých mesiacov/rokov...

Naj deň v týždni: obľúbený nemám, takže každý od pondelka do nedele

Naj šport: pasívne sledujem takmer všetky športy, kedysi som hrával futbal a pravidelne chodieval na hokej do „kotla“ v Trenčíne...takže asi tieto dva :-)

Naj farba: modrá, červená a oranžová

Naj film: Dědictví aneb Kurvahošigutntag, prípadne Pulp Fiction

Naj kniha: Umberto ECO - Meno ruže (+ ešte asi 15-20 ďalších kníh, ktoré by som si rád kedykoľvek opäť prečítal), ale Eco je „Top of the Top“

Naj relax: knihy, hudba, TV a spánok

Vtipné okienko!

Porozmýšľaj...

Má to štyri nohy a jednu ruku.
Čo je to?

Pitbul na detskom
ihrisku.

Ryba

Ryba

Ryba

Ryba

Nemo!

Čo urobím, keď vidím niekoho prít'azlivého?

1. Uprene sa dívam.

2. Usmejem sa.

A keď ma to prestane baviť, jednoducho od toho zrkadla odídem.

Staré čínske príslovie:

Pes, ktorý šteká, je nedovarený.

Muž odsúdený na smrť upálením:

"Mňa nenahneváte, aj tak som chcel byť spolnený!"

Staršia dáma pripravuje svoju poslednú vôľu s duchovným:

Hovorí: "Prajem si byť spolnená a rozptýlená v obchodnom dome TESCO."

Duchovný: "Prečo v Tescu?"

Starenka: "Aby som mala istotu, že za mnou deti prídu najmenej jedenkrát za týždeň."

Na hodine slovenčiny:

Pani učiteľka: "On nemá rád dievčatá. Čo je on v tejto vete?"

Ferko: "Gej."

Boh povedal: "Skvelého chlapa nájdeš na každom rohu."

Potom sa zamyslel a urobil zem guľatú.

Rozpráva sa muž so ženou:

Muž: "Si tak krásna."

Žena: "Netrep, viem, že to hovoríš len preto, že ma chceš dostať do postele."

Muž: "Aha, takže ona je ešte aj inteligentná!"

Čierny humor

Patológ hovorí:

"Mám rád otvorených ľudí, aj keď sa ku mne správajú chladne."

THE HUMAN BODY EXHIBITION

Dňa 12.12.2012 sme sa pod vedením pani učiteľky Daňovej a pána učiteľa Turčeka zúčastnili na výstave ľudských tel pod názvom The Human Body Exhibition v Bratislavskej Inchebe. Už pri vstupe sme boli oboznámení s tým, že výstava je určená pre ľudí so silnejším žalúdkom. Hneď po príchode nás privítal mladý medik, dve ľudské kostry, časti tela v sklenených vitrínach, či obrázky o ľudskom tele. Ľudské telá a ich časti nás sprevádzali v každom úseku výstavy ako aj medik, ktorý sa snažil odborne vysvetliť, ako to v našom tele pracuje, aké funkcie vykonávajú v našom tele jednotlivé orgány. Videli sme všetko od palcov na nohách, cez cievy, srdce, pľúca zdravého človeka, ako aj pľúca fajčiara, až po mozog a jeho poškodenia. Prešli sme aj úsekom, ktorý bol zameraný na vznik, vývoj a fázy plodu, ktorý plne zaujal každého z nás. Aj keď sa nám pani učiteľka Daňová na hodinách biológie snaží čo najlepšie priblížiť, ako to v našom zložitom ľudskom tele pracuje, výstava nám predsa len pomohla lepšie si predstaviť a osvojiť si veci o ľudskom tele. Po výstave sme poďakovali a pešo sa presunuli do nákupného centra Aupark, kde sme buď nakupovali, alebo zaháňali hlad po výbornej výstave. Po konečnom nájdení autobusu, sme sa všetci šťastlivo vrátili domov so zaujímavým zážitkom (: .

Anita

HRY OSUDU

Rozhodne sa a neznámemu predsa odpíše. „Ahoj iba neznámy, jasné, iba neviem, kto si.“ Milé, pravdivé a nenútené pomyslí si Lenka a usmeje sa. Má dobrú náladu, pred chvíľou totiž volala Simona, ktorá sa už vrátila z dovolenky a ju čakajú tie najkrajšie zážitky, ktoré Simona nepochybne doniesla z horúceho Talianska, kde boli. Rozhodne však nezaháľala ani ona a aj napriek jej povahe introverta spoznala pár ľudí. Najviac jej však v pamäti ostal práve neznámy chalan, ktorý ju prevalcoval na bicykli a na ktorého si aj napriek mnohopočetným modrinám a odretiam spomína s úsmevom a neprestajne na neho myslí. Kto to mohol byť? neustále jej vŕta hlavou. Práve preto ju Simonin príchod tak veľmi potešil. Verila, že práve ona bude vedieť, kto neznámy chalan bol. Lenže Simona bola unavená z dlhej cesty a ich stretnutie muselo počkať. Práve preto Lenka aj napriek krásnemu letnému horúcemu dňu sedela za svojim notebookom a nudila sa. A práve vtedy ju zo zamyslenia vytrhol neznámy s nickom Mesfer, ktorý ju nazval neznámo-známou, čím ju opäť raz zmiatol. Nedala to však na sebe poznať a snažila sa na neho pomocou písmeniek pôsobiť sebavedomo a inteligentne. Bolo to však zbytočné. Systém jej totiž oznámil, že Mesfer sa odpojil a zrejme bežal von užívať si krásny letný deň.

„Ako inak“ povedala si Lenka a odpojila sa aj ona. Plánovala ísť opäť fotiť, lenže prišla na návštevu jej teta Klára aj s Dankom – jej malým bratrancom. Aspoň si posledný deň voľna užijem, pomyslí si Lenka a vezme Danku von. Ani si neuvedomí ako čas rýchlo preletí a ona už leží v posteli a premýšľa nad školou, do ktorej sa zajtra prvýkrát chystá. Je vo vytržení, nevie čo má čakať, či sa tešiť alebo sa báť o to, čo bude. Zaspáva so zmiešanými pocitmi a ráno na tom nie je nijako inak. Nervózna nastupuje do autobusu, ktorý je už príliš preplnený a postaví sa dozadu. „No krásne sa mi to začína,“ uškrnie sa a vyzerá von oknom. Autobus sa pohne a ona sa pritlačí na koniec. Cesta ale našťastie ubehne v poriadku a ona zakrátko vystupuje. Už len dve zastávky, jedna. Keď v tom...

Uvidí ho, ako si pokojne sedí na sedadle v prednej časti autobusu. Je to on, tie vlasy by spoznala aj o polnoci a keď sa obzrie, je si už napevno istá. Určite je to on, ten kvôli ktorému nemohla spať a ani na nič myslieť. Je to ten, o ktorom snívala každú minútu, ktorý vytváral jej myšlienky každý deň. Je to ten, ktorý jej spôsobil modriny zrážkou na bicykli. Autobus však už brzdí a ona si ledva stíha uvedomiť čas vystupovania. Prediera sa davom a vystupuje. Usmieva sa a vie, že práve toto jej deň omnoho zlepšilo. Po pár minútach chôdze ju uvidí. Jej novú školu. Obyčajná, ale predsa iná ako jej predošlá. Opäť sa jej vráti nervozita a ona pocíti motýle v bruchu. Chystá sa vykročiť s odhodlaním vpred, keď v tom...

Pristáva bokom na odhrabanom lístí v areáli školy a ďakuje za mäkké pristátie. Keby si školník neplní povinnosti mohla dopadnúť horšie. Uvedomí si, ako ju pár mocných rúk dvíha a stavia ju na nohy. „Ach bože,“ začuje a zaostrí zrak. Keby ju dotýčný nedržal, asi by opäť pocítila tvrdosť zeme, tento krát už mimo lístia. Je to on, opäť neznámy bicyklista, vďaka ktorému bola zamyslená a vďaka ktorému opäť teraz ležala na zemi. „Mohol som si myslieť, že to budeš zase ty. Asi by som mal začať nosiť lopatu a kopať na mieste, kde spadneš. Zrejme by som našiel poklad,“ pokúsil sa o vtip neznámy, Lenka sa však nezasmiala. Stále bola totiž v šoku a nevedela, či bola na vine práve škola, alebo úsmev neznámeho chalana. „Inak som Marek“ začula a konečne sa dozvedela meno neznámeho chalana, ktorý ju tak pobláznil. „Si OK?“ matne vníma ako vraví a ona slabo pokýva hlavou. „Musím bežať, ahoj“ odchádza no ona by ho najradšej chytila a viac už nepustila.

Ani nevie ako a zadumaná vchádza do triedy. Sadá si do prvej voľnej lavice, ktorá je ako – tak vzadu. Obzerá sa po triede a prezerá si spolužiakov. Prvý dojem je však dobrý, vyzerajú dosť pohodovo. Zrazu sa však otvoria dvere a.....

POKRAČOVANIE NABUDÚCE!

Ivka

DESATORO VEĽKÝCH OSEMSMEROVIEK

POZOR! Je tu piata časť našej celoročnej súťaže!

Do každého čísla sme pripravili jednu tajničku ukrývajúcu vždy jeden verš básne. Vašou úlohou, milí čitatelia, je vylúštiť všetkých 10 tajničiek a znenie celej básničky nám poslať na našu

e-m@ilovú adresu: usmev.ssos@gmail.com

alebo

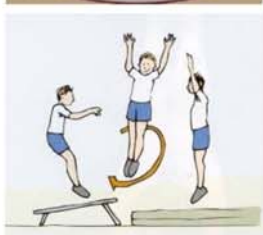
FB: Časopis Úsmev

alebo vyplnenú tajničku odovzdaj do rúk niekomu z redakcie.

Na konci roka niekto z pedagogického zboru vyžrebuje troch šťastlivcov, ktorí získajú skvelé vecné ceny.

Preto neváhaj a zapoj sa do našej súťaže aj ty!

K	R	A	S	O	K	O	R	Č	U	L	I	A	R	K	A
O	Č	K	Á	H	O	Č	S	N	O	W	B	O	A	R	D
R	I	I	N	Ň	R	I	N	B	R	Á	N	K	A	U	Á
Ý	A	Z	K	O	Č	T	E	R	M	O	S	K	A	K	L
V	P	Á	Y	S	U	J	H	O	K	E	J	K	A	A	O
O	K	R	E	T	L	K	U	M	E	D	V	E	Ď	V	K
N	A	M	U	R	E	R	L	D	H	O	K	E	J	I	O
L	Y	Ž	E	O	E	B	I	A	Y	M	Ž	I	Č	C	Č
L'	L'	A	D	J	Ň	,	A	A	K	V	L	E	K	E	A
Ú	O	K	S	I	Z	L	K	P	I	R	U	E	T	A	C
C	Y	K	Č	A	V	O	L	P	E	T	O	P	Č	I	Ú
N	J	Y	E	T	I	E	H	O	R	Y	N	K	U	O	R
E	V	T	Á	Č	I	A	B	Ú	D	K	A	C	Ý	K	O
C	,	Č	A	J	O	L	E	D	É	N	Ž	E	N	S	H

Odpoved':

Svätý Mikuláš

„Aj tento rok sa k nám rozhodol zavítať svätý Mikuláš.“

Tak týmito slovami začala tohtoročná Mikulášska pošta, ktorej organizátormi v tomto roku boli naše kreatívne a nespútane animátorky z 2.C. Program sa niesol v znamení zábavy, rôznych súťažných aktivít, no hlavne v znamení odkazov, ktoré sa prostredníctvom anjelov a čertov dostali k našim milým študentom a študentkám. Študenti si prišli na svoje a s úsmevom na tvári sledovali skúšanie učiteľov, klobúkový tanec, pána profesora Uváčka, ako nám prekladal text, nám tak známej piesne Call me maybe, či pani profesorky Vyrostekovú a Rákociovú ako vyberali to správne mlieko pre Mikuláša. Ako prebiehal celý nácvik tejto akcie sme sa spýtali našich mačiek, ktoré v skratke odpovedali:

„Zo začiatku to nebolo ľahké, nevedeli sme začať a hlavne dohodnúť sa. Nakoniec po veľmi dlhom riešení, čo a ako, sme náš zvláštny chod myšlienok dali na papier, a z hľadiska toho, že nám nezostávalo veľa času, museli sme začať konať.“

Na škole sme známe skôr tým, že sme pojašené a trochu nezodpovedné, ale aj napriek našim obavám to dopadlo dobre. Snáď to Mikuláš videl a vykompenzuje nám to sladkosťami.“

Program v mnohom prekvapil a potešil, bol milým otvorením Vianočných sviatkov v tomto školskom roku.

Kika

**** Sláva víťazom - česť porazeným ****

Mesiac december bol na našej škole bohatý na príležitosti preukázať súťaživého ducha a preveriť si doteraz nadobudnuté vedomosti v rôznych olympiádach.

7.decembra sa konali školské výberové kolá olympiád zo slovenského, anglického a nemeckého jazyka a o týždeň neskôr, 14.decembra, sa uskutočnila olympiáda ľudských práv. Zúčastnené žiačky čakal písomný test a ústne skúšky, na základe ktorých bolo určené nasledovné poriadie:

Nemecký jazyk:

- 1.miesto: Tatiana Božíková IV.B
- 2.miesto: Adriana Halová IV.B
- 3.miesto: Monika Jančovičová IV.B

Anglický jazyk:

- 1.miesto: Dominika Grozaničová II.A
- 2.miesto: Simona Škultétyová IV.A
- 3.miesto: Alžbeta Skoková I.A

Olympiáda ľudských práv:

1. miesto: Angelika Hagárová
2. miesto: Patrícia Žúborová II.A
3. miesto: Laura Badalová

Slovenský jazyk

kategória B (1.a 2.ročník):

- 1.miesto: Veronika Švecová II.B
Magdaléna Rypáková I.B
- 2.miesto: Míriama Uhareková I.B
- 3.miesto: Ivana Kasalová II.A

Slovenský jazyk

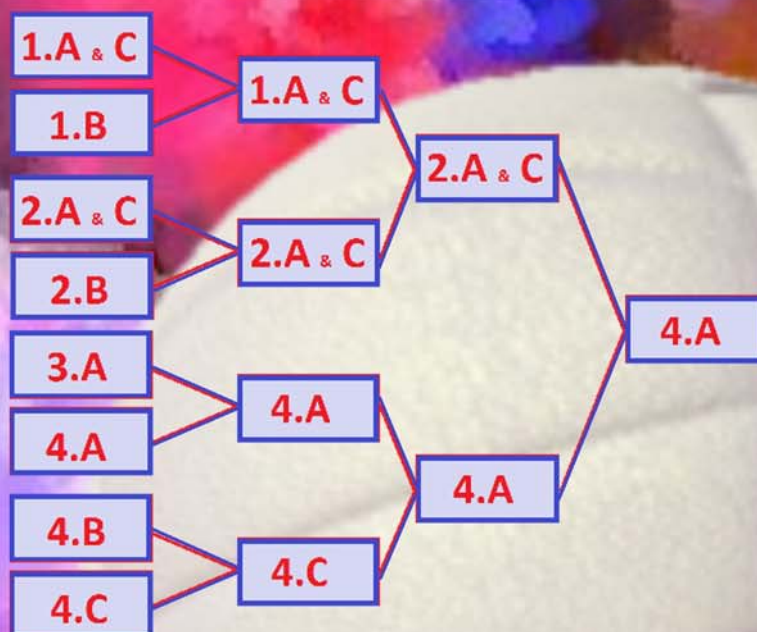
kategória A (3.a 4.ročník):

- 1.miesto: Mária Kudriová IV.B
- 2.miesto: Michaela Mášiková IV.B
- 3.miesto nebolo udelené

Vítazkam všetkých kategórií gratulujeme a držíme im palce na krajských kolách.

Turnaj vo vybíjanej

20.decembra si na svoje prišli tí, čo milujú športové akcie a súťaže. Na našej škole sa konal už tradičný turnaj vo vybíjanej, kde sa spolu utkali všetky triedy.

Po zdĺhavom boji nakoniec tesne zvíťazila trieda 4.A. Na záver si žiačky 1.A pripravili vianočné predstavenie, ktoré veľkolepo ukončila naša pani riaditeľka Mgr.Eva Grmanová vyhlásením riaditeľského voľna na 21.decembra.

Za obsah zodpovedajúca: *Mgr. Eva Grmanová*

Vedúca redakčnej rady: *Mgr. Janka Chvojková*

Šéfredaktorka: *Veronika Švecová*

Zástupkyňa šéfredaktorky: *Ivana Kasalová*

Redaktori: *Kristína Oravcová*

Monika Schmidtová

Anita Cabajová

Janka Hanková

Kristína Hudoková

Dizajnéri: *Dominika Klemanová*

Matej Lukáč

11. vydanie

Ročník:

2012/2013

Vydáva:

SSOŠ Tovarnícka 1641, 955 01 Topoľčany

+421 38 532 0440

ssosto@gmail.com